

LÁ THƯ MỤC VỤ

Với Chúa Nhật hôm nay, chúng ta đã đi vào giữa Mùa Chay. Phụng vụ hối thúc chúng ta phải làm công việc quan trọng nhất trong mùa này, là thống hối ăn năn và trở về với Chúa. Qua cả ba bài đọc, chúng ta đã thấy ‘Lòng Thương Xót’ của Chúa đang thiết tha mời gọi mỗi người chúng ta hoán cải và quay về. Bài sách Xuất Hành thuật chuyện Chúa Gọi Môsê đi cứu dân đang làm nô lệ cho người Ai Cập. “Ngươi hãy đem dân của Ta, con cái Israel ra khỏi Ai-Cập”.Lệnh truyền đầy cương quyết và thật an ủi. Cho thấy Chúa quan tâm đến những kẻ khốn cùng. Chúa coi họ như “phần riêng” và “sở hữu” của Người. Chúa đoái thương và muốn cứu họ.

Bài đọc hai, thánh Phaolô khuyên các tín hữu Côrintô đừng tưởng mình đã đứng vững trong sự thánh thiện. Hãy coi chừng kéo ngã. Hãy khiêm nhường thú nhận tội lỗi để được hưởng nhờ lòng Chúa xót thương. Đặc biệt trong bài Phúc Âm, chính Chúa Giêsu phán: “Nếu các ngươi không hối cải, các ngươi cũng sẽ bị tiêu diệt...” Nhất là để nhấn mạnh đến tình trạng cấp bách, Chúa Giêsu kể tiếp dụ ngôn về cây vả. Chủ vườn muốn chặt nó tức khắc, vì đã ba năm rồi ông đến tìm quả mà không thấy trái nào. Nếu bài dụ ngôn dừng lại ở đây thì nó nói lên tính cách gấp rút của việc hối cải. Chúng ta cũng có thể nghĩ rằng, Chúa Giêsu ám chỉ việc Người giảng dạy cho dân Do Thái sau ba năm mà họ vẫn lòng chai dạ đá, không chấp nhận giáo lý của Người.

Nhưng câu chuyện đã không dừng lại ở lời răn đe đó, mà có một người làm vườn xuất hiện và van nài ông chủ xin để cây vả lại thêm một năm nữa, chờ cuộc xới và bón phân xem sao, không chừng nó sẽ sinh quả, bằng không sẽ chặt nó đi. Người làm vườn nào lạ lùng vậy ? Lời người ấy buộc chúng ta phải nghĩ đến lòng thương xót và kiên nhẫn vô bờ của Thiên Chúa, muốn săn sóc chăm nom để tội nhân trở lại và sinh hoa kết quả tốt. Tính cấp bách của lời kêu gọi hối cải vẫn còn đó, nhưng nó được trình bày dưới nhãn quan của lòng Chúa xót thương. Vì vậy, vấn đề hối cải sẽ luôn luôn mang tính cách tức thời, thúc chúng ta mau lẹ quay về với Chúa.

Hầu như ai nhìn thấy những người tù cũng đều động lòng thương, vì họ tuy vẫn là những con người nhưng đã bị tước đoạt những quyền căn bản làm người. Nhân phẩm bị chà đạp, thậm chí cái tên riêng cũng bị gạt bỏ và thay vào đó bằng một con số vô tri vô giác. Tự do là phẩm chất quý báu nhất của nhân quyền đâu còn tù nhân nào có quyền hưởng, không chỉ thân xác bị giam cầm mà cả đầu óc cũng bị khủng bố liên tục nên không thể suy nghĩ riêng tư. Nhu cầu tín ngưỡng bị chà đạp trắng trợn bằng đủ mọi hình thức cấm đoán. Cấm truyền đạo công khai đã đành mà cầu nguyện riêng tư cũng bị cấm (thật khôi hài vì làm sao cấm được !). Những nhu cầu tự nhiên không còn được tôn trọng, đói và khát luôn ám ảnh người tù nhất là trong các nhà tù dưới chế độ cộng sản. Những liên hệ giữa người với người cũng bị cấm. Chẳng những nhà này bị rào ngăn cách nhà khác với lệnh cấm qua lại mà chính cái bầu khí nghi kỵ lẫn nhau khiến tù nhân sợ không dám liên hệ với ai khác. Thật sự, không ai khổ sở và đáng thương hơn những tù nhân. Còn chúng ta thì sao, có đáng thương ?

Bản chất chúng ta cũng là những tội nhân, mà hễ là tội nhân thì cũng là một thứ tù nhân dưới một hình thức nào đó. Chúng ta là những con người đầy dẫy những tội lỗi, yếu đuối với một bản án rằng ai cũng phải chết ở cuối cuộc đời. Bởi đó, không ai khổ sở và đáng thương hơn chúng ta, chỉ có điều chúng ta dễ quên và muốn quên chính thân phận của mình. Chúng ta tự ái che dấu tội lỗi, không muốn cho ai biết nhưng chúng ta lại quên rằng Chúa biết tất cả những gì thâm kín nhất ! Chúng ta cố bám vào những lớp sơn có thể vừa che dấu con người thật của mình vừa nguy trang khéo léo. Chúng ta che thân bằng áo quần thì cũng muốn che tâm hồn tội lỗi và đời sống hèn hạ dưới những cái “Mã” tưởng là dễ coi. Nhưng vô ích, lương tâm như một con sâu rúc rĩa tâm hồn, lương tâm là nơi sâu kín nhất mà Thiên Chúa sẽ nói với chúng ta. Mùa Chay mời gọi chúng ta thú nhận tội lỗi và quay về với Chúa. Ngài đang chờ đợi với tấm lòng đầy xót thương. Hãy cùng với cả cộng đoàn sốt sắng chuẩn bị xét mình và đến với Bí Tích Giao Hòa, không phải để được tẩy sạch tội lỗi mà là để nếm thử sự ngọt ngào của lòng nhân ái bao la và đáp lại tấm lòng xót thương vô bờ của Chúa.